

Ross Rohde: Pyhän Hengen pelkääminen

Ross Rohde: Afraid of the Holy Spirit

Oma hengellinen kasvuni tapahtui sellaisessa ympäristössä, jossa minua opetettiin pelkäämään Pyhää Henkeä. Emme tietenkään olisi ilmaisseet sitä noilla sanoilla, koska se kuulostaa pahalta, mutta meidän toimmme ja sanamme tosiasiasa ilmensivät Pyhän Hengen välttelyä tai opettivat meitä karttamaan kontaktia Pyhän Hengen kanssa.

Tämä opillinen näkökohta on nimeltään "cessationismi", joka teologisena teoriana väittää, että Pyhän Hengen kautta tulevat ihmekokemukset ovat lakanneet joko viimeisen apostolin kuoltua [apostoleina cessationismin kannattajat pitivät niitä opetuslapsia, jotka Jeesus koulutti, ja Paavalia - he eivät näe muita apostoleita olevankaan, vaikka Raamattu mainitsee heitä] tai Raamatun kirjakoelman (kaanonin) tultua täydelliseksi. Joten jossakin vuosien 100 jKr. ja Karthagon kirkolliskokouksen (397 jKr.) välillä ihmeteot loppuivat. Sinä voit itse halutessasi etsiä tarkempaa vuosilukua tältä 300 vuoden jaksolta, jos haluat. Kirjassani *Viral Jesus* on liite, joka käsittelee cessationismia, sillä luulen, että emme voi kokea epidemian tavoin leviävää herätystä, jos pysyttelemme tällaisen cessationismin kehyksen sisällä.

Mutta minun varsinainen ongelmani ei ollut se, että minua opetettiin karttamaan Pyhän Hengen ihmeitä aikaansaavia armolahjoja, johon liittyi tietynlaista pelkoa ja kielillä puhumisen halveksuntaa, vaan se, että Pyhä Henki itse tuntui olevan kaiken keskustelun ulkopuolella. Haluan kertoa esimerkin. Menin oikein hienoon raamattukouluun [olen kiitollinen siellä saamastani opetuksesta, mutta se ei sisältänyt kaikkea tarvitsemaani opetusta]. Siellä oli suoritettava kurssi, jonka otsikkona oli *Jumala, Kristus ja Pyhä Henki*. Tässä kaikki, mitä opin Pyhästä Hengestä sillä kurssilla: Pyhä Henki on jumaluuden kolmas persoona. Seuraava kysymys?

Tämä on ongelma, joka liittyy Pyhään Henkeen: hänet on koettava. Ja meille opetettiin, että me emme saisi teologista pohjaa mistään kokemuksistamme - ja hyvä teologiahan on kaikki kaikessa. Niinpä jokainen kokemus, jonka joku sai Pyhän Hengen kautta, oli epäilyttävä ja se oli todennäköisesti henkilön oman sielunelämän tuottamaa tai peräti demonista alkuperää. Tiedän, että sellainen päättely ei ole edes loogista, mutta sillä tavalla meidän ajattelumme toimi. Niinpä olen saanut kuulla moneen kertaan, että kaikki se, mitä helluntailaiset tai karismaattiset ystäväni pitivät Pyhän Hengen antamina kokemuksina, olikin Pahan Hengen tuottamaa. Näihin kuuluivat sellaiset asiat kuin kielillä puhuminen, joka on ilmeisen paha, mutta myös profetoiminen ja erityisesti kaikki sellainen, joka on yhteisöllisesti epäasiallista, kuten kaatuminen hengen voimasta tai jopa vapiseminen.

Ongelmaksi tämän ajattelun suhteen muodostuu Raamattu. Pyhä Henki on jatkuvasti Raamatussa kokemuksellisesti äärimmäisen todellinen. Jeesus ei käskenyt välttämään häntä, vaan katsomaan silmät ihmetyksestä avoinna, mitä hän tekee. Kun hän olisi läsnä, siitä seuraisi koettavia voimavaikutuksia, joita seuraisi Jumalan Valtakunnan työn leviäminen. Voi, tämä muistuttaa minulle asiasta, jota myös opetettiin. Emme muka voi rakentaa teologiaamme Apostolien tekojen varaan, koska se on historiallinen kirja. Kuka tällaisia sääntöjä laatii? Voisin tuoda esiin Raamatun jakeita loputtomiin, mutta en tee sitä. Ehdotan tiettyä harjoitusta niille, jotka ovat uteliaita. Katso kaikki ne jakeet, joita Uudessa testamentissa on Pyhästä Hengestä. Kysy itseltäsi, kuinka kokemuksellista se kaikki on.

Turhauduin, kun kaikki se, mitä näin ja koin lähetyskentällä, oli saamaani opetusta vastaan. Päädyin näkemään pahojen henkien valtaan joutumista. Kuulin tarkkoja profetioita, joissa neuvottiin merkittäviä hengellisiä tehtäviä. Näin ihmisten paranevan. Näin ihmeitä tapahtuvan... ihmeitä, jotka olisivat hyvin sopineet Apostolien tekojen kirjaan. Joten aloitin tutkintoni jälkeiset neljännen asteen yksityisopinnot voidakseni ajatella kirkkaammin. Oliko cessationismi totta vai pelkkä väärä oppi? kirjani *Viral Jesus* liite sisältää näiden opintojen läpileikkauksen. Mutta aiheesta on Tri Stephen Crosby kirjoittanut paljon paremman esityksen kirjassaan *Your Empowered Inheritance NOW! A Critique of Cessationism*, jota suosittelen... [Tämä artikkeli sisältää lisäksi kirjasuosituksia, joita englantia osaavat kiinnostuneet voivat etsiä Ross'in alkuperäisestä artikkelista. Suom.huom.]

Valitse kysymys ja vastaa siihen:

- Miksi luulet, että minun hengelliseen taustaan liittyvät ihmiset ovat niin arkoja puhumaan Pyhästä Hengestä?
- Mikä osa sinun mielestäsi on niillä ylilyönneillä, joihin helluntailaiset tai karismaatikot ovat syyllistyneet, siihen arkuuteen, jolla jotkut kristityt suhtautuvat Pyhän Hengen ilmiöihin?
- Oletko samaa mieltä siitä, että kokemuksilla ei pidä olla mitään roolia, kun muodostamme teologisia käsityksiämme? Luuletko, että Apostolien teot pitää sijoittaa niiden rajojen ulkopuolelle, joissa puitteissa määrittelemme oppimme?
- Mikä ero on mielestäsi sillä, että on Pyhän Hengen vaikutuksen kohteena tai sillä, että on täyttynyt Pyhällä Hengellä? Ovatko ne sinun mielestäsi sama asia?

Ross Rohde

Copyright © 2014 Ross Rohde. Artikkelin on suomennettu ja julkaistu luvalla kirjoittajan blogista [Viral Jesus](#).

Copyright © 2014 Uskon kilpi. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net.